

Levél Kővágóörsről

Legutóbb ígéretet tettünk, hogy az öt éves terv végére a község lakóinak 25%-át beszervezzük a könyvtár olvasói közé. Ma örömmel írhatom, hogy elértük a 25%-ot, 391 olvasónk van. Természetesen minden alkalmat megragadtunk, hogy községünkben tudatosítsuk a könyvolvasás fontosságát. Személyes agitációval, könyvkiállításokkal, rendezvényekkel, magunk által szerkesztett kis propaganda cédulákkal és egyéb módon hívtuk fel a könyvtárunkban található, minden igényt kielégítő könyvekre a figyelmet.

Nem csüggedtünk, pedig már egyik községi vezető azt is szemünkre hányta, hogy már másról sem hallani csak a könyvtárról! (Az illető nem olvasónk.)

Legnagyobb megoldatlan problémánk a helyiségkérdés. Még mindig egy kis helyiségben kinlódunk. A könyvállomány 2400 kötet körül van, s a helyiségünk már nem is könyvtár, hanem könyvraktár. Szerencse, hogy sok a kint levő könyv, mert nem férne el a polcokon. Egy-egy kölcsönzéskor nem tudnak bejönni a látogatók, egymásra várnak a klubszobában. Úgy próbáltunk a bajon segíteni, hogy a heti kétszeri kölcsönzést négyzerezre emeltük, gondolván, hogy így majd megoszlanak a látogatók, de nem kis örömeinkre inkább másfélszerezésre emelkedett a kölcsönözött kötetek száma. Novemberben 1186 kötetet kölcsönöztünk. Négy óra előtt hiába kezdünk, négy óra után olyan sokan összehalmozdulnak, hogy nem férnek be. Hat órákor majdnem minden este valami rendezvény van a klubteremben. Bizony sokszor látjuk, hogy egy-egy olvasónk a nők akadémiája, vagy más előadás alatt kezében szorongatja a kicserélendő könyvet, de nem meri megzavarni az előadást, hogy bejöjjön a könyvtárba.

Felcsillant egyszer a remény. A tanácsháza mellett megürült a volt földművelésszövetkezeti iroda két szobából álló, utcai bejárattal, kirakattal rendelkező helyisége. Nosza, szaladtunk a járásához. Megindult a verseny a könyvtár és a jövődó takarékszövetkezet között. Első fokon kiutalták a könyvtárnak, végül megkapta a takarékszövetkezet. Pedig a járási könyvtárosok és dr. Vargáné elnökhelyettes harcoltak érte, hiszen ismerik a könyvtár lehetetlen helyzetét.

Szívós munkánknak most érne a gyümölcse, a több olvasóhoz, nagyobb hely kellene, de sehol alkalmas épületet nem találunk. Ígéret van rá, hogy ha majd megépítik a háromemeletes művelődési házat, ott lesz a könyvtárnak is megfelelő hely. De ehhez még éveket kell várni. Mi lesz addig? Január óta naponta van kölcsönzés, ami szintén emeli a forgalmat.

Most főleg az iskolából kikerülő fiatalokat szeretnénk megtartani, illetve megnyerni olvasónak. A szakkönyvek forgalma sem kielégítő, itt is tennünk kell valamit.

A termelődészeteket és a községi tanács nagyon szépen támogatja 1963-ban is, anyagiakkal is a könyvtárat, ez szintén fokozza munkakedvünket. A járási munkaversenyben elsők lettünk.

Meg kell még említenem a járási könyvtár vezetőit is, mert mindenben a legmesszebbmenően segítségünkre vannak. Így jó dolgozni, amikor érezzük, hogy tanácsot vagy bármit kérünk, a legnagyobb készséggel segítenek.

V a r g a D e z s ő

KÖNYVBARÁT

Amikor felkért a tiszafüredi könyvbarát-bizottság vezetősége, hogy szerezzek új olvasókat a könyvtárnak, örömmel vállaltam a megbízást. Eszembe jutott, hogy gyermekeim mennyire szeretik a könyveket, szeretnek könyvtárba járni. Arra gondoltam, hogy milyen sokan lehetnek községünkben, akik szeretnének olvasni, de még nem jutottak el a könyvtárba.

A munka megkezdése előtt nagyobbik fiam, aki járatos a könyvtári munkában, tanácsot adott, hogy úgy lehet sikereket elérni, ha az emberek nyelvén beszélek. „Nem kell ajtóstól rohanni a házba” — mondta. Barátságos beszélgetés közben kell elmondani a látogatás célját. A tanácsot megfogadtam és munkám sikerrel járt. A 80 éves öreg néni éppúgy beiratkozott szavamra, mint a 8 éves iskolagyerek.

Munkám eredményeként 35 új olvasóval gyarapodott a Tiszafüredi Járási Könyvtár használóinak száma, akikkel azóta is többször találkoztam könyvválogatás közben.

Továbbra is a könyvtár segítője maradok. Bizskén viselem a könyvbarát-jelvényt és osztozom a könyvtár sikereiben, gondjaiban.

Belényesi Józsefné

A könyv és az élet ugyanaz. A könyv egy része az életnek. Ma már a könyvek nélkül nem lehet az életet megvizsgálni. A könyvekbe lefektetett életanyag biztosabb mérték, mint az elfolyó, eltűnő, valóságos élet. Azt hiszem, az emberiség jövőjének rendkívül fontos alapja a könyv.

Móricz Zsigmond